

Sziamangok készülségben

A budapesti állatkertben nincs hangosabb teremtmény a sziamangnál. Egyszer a Dózsa György úton sétáltam, dobhártyarepszítő visítás cikázott át a környéken, az utcán megállt az élet, mint Sztalin temetésekor. A sziamang volt a hangforrás.

A csendháborítás eme bajnoka a gibbonmajmok családjába tartozik, viszonylag nagy testű szerzet, fekete bundája van, pófázmánya szürke. Az álla alatt úgynevezett torokzacskó fityeg, amely fejméretének kétszeresére duzzad, és rezonátorként, erősítőként szolgál, ha a sziamangra rájön a rikoltozhatnék. Ennek akkor lehet fültanúja a külvilág, amikor a sziamang azt hiszi, területi határait veszély fenyegeti. Hogy a biztonságos rács mögött mitől, kitől tart, azt egyedül ő tudhatja. Talán biztos, ami biztos alapon sivalkodik a ketrecében, hátha mégis megjelenik valamikor a tigris egy vassfűrészszel.

Nincs kétségem, a következő politikai ciklusban közéletünk főszereplője lesz a sziamang. Antifasiszta harcra készülődnek ugyanis a Demokratikus Charta díszpéldányai, akik megint a dzsungel ritmusára verik az írógép billentyűit. Bossányi

Katalin, a Népszabadság cikkírója például először nem akart hinni a szemének, amikor a televízióban megpillantotta Csurka István MIÉP-elnök jobbját. Aztán rádöbbedt: Csurka bizony náci karlendítéssel üdvözlöli a tömeget. Ebből az élményből született Karlendítés című publicisztikája (Népszabadság, május 6.). Bossányi szerint szokatlan, hogy egy szélsőjobboldali párt ilyen nyíltan felmutassa, vállalja fasiszta eredetét. Számára Csurka levegőbe emelkedő keze – hívó szó, amelyet nem lehet félreérteni. Ebben a szerzőnek tökéletesen igaza van. Nem is értette félre Csurkát egyetlen épeszű ember sem. Milliónyi televíziónéző tanúsíthatja, Csurka esküre emeli a kezét a filmben, szájáról leolvasható, amint ki mondja az esküszömet. Bossányi Katalin azonban mindenképpen fasiszta vezért akar látni a MIÉP elnökében, tehát visít. Ugyanezen a frekvencián vijjogott fel az ultraliberális **Eörsi István** a hétfői Magyar Hírlapban. A férfiak közötti analízis szex propagátora is náci köszöntésnek vélte Csurka mozdulatát. Meglehet, **Eörsi** a tévének is a hátsó felét nézi.

Május 6-án jelent meg néhai Fenyő János lapjában, a Népszavában Tamás Gáspár Miklós SZDSZ-párti filozófus eszmefuttatása a demokráciát fenyegető szélsőjobboldali veszélyről. A MIÉP-et fajgyűlölő, sovén, antiszemita, idegengyűlölő, antidemokratikus, köztársaság- és alkotmányellenes pártnak nevezi, ám állításai bizonyítására egyetlen szót sem veszteget. Érvelés helyett egyszerűen felfújta torokzacskóját.

A Demokratikus Charta idézett jelesei a sziamangot akár törzsi mozgalmuk totemállatának is megtehetnék. Nincs semmi szégyellnivaló felmenőjükben. Rendezvényeiken is felléptethetik. Csak írjanak egy kikérőt az állatkert igazgatójának, ha ismét antifasiszta tüntetést fog szervezni a DC. Bródy János és Hobo érzelmdús, jogvédő dalai után az egybegyűltek meghallgathatják majd a sziamang köztársaságvédelmi sikoltozását is. Konrád György demokratikus esernyőjét viszont dugják el előle a rendezők, nehogy megsúrja magát vele a színpadon. A sziamang védett állat.

K Zsilka László